

Ročník 1994

SBÍRKA ZÁKONŮ ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 65

Rozeslána dne 15. listopadu 1994

Cena Kč 9,50

O B S A H:

211. Zákon o ochraně ovzduší před znečišťujícími látkami (zákon o ovzduší) – (úplné znění, jak vyplývá z pozdějších změn a doplnění)
212. Zákon České národní rady o státní správě ochrany ovzduší a poplatcích za jeho znečišťování (úplné znění, jak vyplývá z pozdějších změn a doplnění)
213. Vyhláška Ministerstva vnitra, kterou se mění vyhláška Ministerstva vnitra č. 128/1993 Sb., kterou se provádí zákon o občanských průkazech

211

PŘEDSEDA POSLANECKÉ SNĚMOVNY

vyhlašuje

úplné znění zákona č. 309/1991 Sb., o ochraně ovzduší před znečišťujícími látkami (zákon o ovzduší), jak vyplývá ze změn a doplnění provedených zákonem č. 218/1992 Sb. a zákonem č. 158/1994 Sb.

ZÁKON

o ochraně ovzduší před znečišťujícími látkami (zákon o ovzduší)

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto zákoně:

**ČÁST PRVNÍ
OBECNÁ USTANOVENÍ**

§ 1

Předmět úpravy

Zákon upravuje práva a povinnosti právnických a fyzických osob při ochraně vnějšího ovzduší (dále jen „ovzduší“) před vnášením znečišťujících látek lidskou činností a způsobem omezování příčin a zmírňování následků znečišťování.

§ 2

Znečišťující látky

Znečišťujícími látkami pro účely tohoto zákona jsou tuhé, kapalné a plynné látky, které přímo anebo po chemické nebo fyzikální změně v ovzduší nebo po spolupůsobení s jinou látkou nepříznivě ovlivňují ovzduší, a tím ohrožují a poškozují zdraví lidí nebo ostatních organismů, zhoršují jejich životní prostředí, nadměrně je obtěžují nebo poškozují majetek.

§ 3

Zdroje znečišťování

(1) Zdroji znečišťování ovzduší (dále jen „zdroje znečišťování“) podle tohoto zákona jsou

- a) technologické objekty obsahující stacionární zařízení ke spalování paliv, zařízení technologických procesů, uhelné lomy a jiné plochy s možností zapaření, hoření nebo úletu znečišťujících látek nebo plochy, na kterých jsou prováděny práce, které mohou způsobovat znečišťování ovzduší, sklady a skládky paliv, surovin, produktů a odpadů a jiné stavby, zařízení a činnosti, pro které bylo vydáno kolaudační nebo jiné obdobné rozhodnutí, na jehož základě lze zdroj znečišťování provozovat. V pochybnostech rozhodne o vymezení zdroje znečišťování stavební úřad nebo jiný příslušný orgán státní správy, a to na návrh orgánu ochrany ovzduší,

- b) pohyblivá zařízení se spalovacími nebo jinými motory, která znečišťují ovzduší, zejména silniční motorová vozidla, železniční kolejová vozidla, plavidla a letadla (dále jen „mobilní zdroje znečišťování“); podrobnosti stanoví zvláštní předpis.

(2) Zdroje znečišťování uvedené v odstavci 1 písm. a) se člení podle tepelného výkonu, míry vlivu technologického procesu na ovzduší nebo rozsahu znečišťování na

- a) technologické objekty obsahující stacionární zařízení ke spalování paliv o tepelném výkonu vyšším než 5 MW a zařízení zvláště závažných technologických procesů (dále jen „velké zdroje znečišťování“),
- b) technologické objekty obsahující stacionární zařízení ke spalování paliv o tepelném výkonu od 0,2 do 5 MW, zařízení závažných technologických procesů, jakož i uhelné lomy a obdobné plochy s možností hoření, zapaření nebo úletu znečišťujících látek (dále jen „střední zdroje znečišťování“),
- c) technologické objekty obsahující stacionární zařízení ke spalování paliv o tepelném výkonu nižším než 0,2 MW, zařízení technologických procesů nespádajících do kategorie velkých a středních zdrojů znečišťování, plochy, na kterých jsou prováděny práce, které mohou způsobovat znečišťování ovzduší, skládky paliv, surovin, produktů a odpadů a zachycených exhalátů a jiné stavby, zařízení a činnosti výrazně znečišťující ovzduší (dále jen „malé zdroje znečišťování“).

§ 4

Pro účely tohoto zákona je

- a) provozovatelem zdroje znečišťování právnická nebo fyzická osoba, která má právo nebo faktickou možnost provozovat tento zdroj,
- b) investorem zdroje znečišťování právnická nebo fyzická osoba, z jejíchž prostředků se výstavba tohoto zdroje financuje,
- c) projektantem zdroje znečišťování právnická nebo fyzická osoba oprávněná k projektové činnosti

podle zvláštních předpisů,²⁾ která tento zdroj projektuje,

- d) výrobcem právnícká nebo fyzická osoba, která vyrábí zařízení, materiály nebo výrobky, které znečišťují nebo mohou znečišťovat ovzduší,
- e) dovozcem právnícká nebo fyzická osoba, která dováží zařízení nebo výrobky pro vnitřní trh, které znečišťují nebo mohou znečišťovat ovzduší,
- f) stávajícím zdrojem znečišťování je zdroj, který byl v souladu s platnými předpisy uveden do provozu do 30. září 1991, nebo zdroj, pro jehož zřízení bylo do tohoto termínu vydáno stavební nebo jiné obdobné povolení a který bude uveden do provozu do 31. prosince 1994,
- g) novým zdrojem znečišťování je zdroj, pro jehož zřízení bylo vydáno stavební nebo jiné obdobné povolení po 1. říjnu 1991, a nebo zdroj uvedený do provozu po 31. prosinci 1994 bez ohledu na den vydání stavebního nebo jiného obdobného povolení,
- h) měřením emisí silničních motorových vozidel ověření, zda silniční motorové vozidlo v provozu splňuje limity emisí, stanovené zvláštním předpisem.^{2a)}

§ 5

Limity znečišťování a přípustná tmavost kouře

(1) Emisní limit je nejvýše přípustné množství znečišťující látky vypouštěné do ovzduší ze zdroje znečišťování vyjádřené jako hmotnostní nebo objemová koncentrace znečišťující látky v odpadních plynech nebo hmotnostní tok znečišťující látky za jednotku času nebo hmotnostní množství znečišťující látky vztažené na jednotku produkce.

(2) Imisní limit je nejvýše přípustná hmotnostní koncentrace znečišťující látky obsažená v ovzduší.

(3) Depoziční limit je nejvýše přípustné množství znečišťující látky usazené po dopadu na jednotku plochy zemského povrchu za jednotku času.

(4) Přípustná tmavost kouře je nejvýše přípustný stupeň znečištění ovzduší při spalování paliv vyjádřený zbarvením kouřové vlečky.

(5) Seznam znečišťujících látek, kategorizaci zdrojů znečišťování a limity znečišťování pro zdroje uvedené v § 3 odst. 2 písm. a) až c) a přípustnou tmavost kouře vyhlásí Ministerstvo životního prostředí obecně závazným právním předpisem. Imisní limity

a způsob jejich kontroly vyhlásí Ministerstvo životního prostředí a Ministerstvo zdravotnictví po vzájemné dohodě.

(6) Vyhlášené emisní limity lze zpřísnit nejdříve za pět let od jejich účinnosti a zpřísnění musí být vyhlášeno nejpozději tři roky přede dnem stanoveným jako den nabytí účinnosti zpřísněného limitu. Emisní limity pro znečišťující látky nebo zdroje znečišťování, které dosud nebyly stanoveny, musí být vyhlášeny nejmeně tři roky přede dnem stanoveným jako den nabytí jejich účinnosti.

(7) Emisní limity pro mobilní zdroje znečišťování uvedené v § 3 odst. 1 písm. b) stanoví Ministerstvo dopravy obecně závazným právním předpisem.

(8) Množství vypouštěných znečišťujících látek ze zdroje se zjišťuje měřením, nebo se stanoví bilančním výpočtem. Měření se provádí v místě, za kterým již nedochází k dalšímu čištění nebo ředění vypouštěných plynů. Podrobnosti o místě a způsobu měření stanoví zvláštní předpis.

ČÁST DRUHÁ

POVINNOSTI PRÁVNICKÝCH A FYZICKÝCH OSOB

§ 6

Všeobecné povinnosti

(1) Při výrobě, dovozu, přepravě a prodeji zařízení, výrobků a materiálů, které při užívání, ve spotřebě nebo při ukládání znečišťují nebo mohou znečišťovat ovzduší, je každý výrobce, dovozce, přepravce a prodávající povinen volit takové řešení, které zajišťuje ochranu ovzduší.

(2) Výrobci a dovozci jsou povinni vyrábět a dovážet pro vnitřní trh pouze takové mobilní zdroje, které splňují podmínky pro provoz a emisní limity. Mobilní zdroje se spalovacími motory podléhají pravidelným kontrolám množství vypouštěných znečišťujících látek. Podmínky pravidelných kontrol stanoví zvláštní předpisy.

(3) Výrobci, dovozci a prodejci paliv jsou povinni vyrábět, dovážet a prodávat paliva v souladu s požadavky na kvalitu stanovenou zvláštním předpisem [§ 20 písm. d)].

(4) V zařízeních ke spalování paliv se nesmí spalovat jiná paliva, než určená výrobcem zařízení, popřípadě uvedená v souboru technickoprovozních para-

²⁾ § 43 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 103/1990 Sb. Vyhláška Státní komise pro vědeckotechnický a investiční rozvoj č. 43/1990 Sb., o projektové přípravě staveb.

Vyhláška Státní komise pro vědeckotechnický a investiční rozvoj č. 186/1990 Sb., o oprávnění k projektové činnosti.

^{2a)} Vyhláška Federálního ministerstva dopravy č. 41/1984 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění vyhlášky č. 248/1991 Sb.

metrů a technickoorganizačních opatření k zajištění provozu zdrojů znečišťování (§ 7 odst. 2).

(5) Při výstavbě nových zařízení, která mohou být zdrojem znečišťování ovzduší, nebo při modernizaci stávajících zařízení, musí být voleny nejlepší dostupné technologie s přihlédnutím k přiměřenosti výdajů na jejich porizení a činěna opatření k postupnému snižování emisí.

§ 7

Povinnosti provozovatelů velkých a středních zdrojů znečišťování

(1) Provozovatelé velkých a středních zdrojů znečišťování jsou povinni

- a) uvádět do provozu a provozovat zdroje znečišťování v souladu s technickými podmínkami provozu zařízení a v souladu s podmínkami stanovenými orgánem ochrany ovzduší podle § 11 odst. 1,
- b) dodržovat stanovené emisní limity (§ 5 odst. 5 až 7) a přípustnou tmavost kouře (§ 5 odst. 4 a 5),
- c) plnit pokyny orgánů ochrany ovzduší ke zjednání nápravy (§ 12 odst. 1),
- d) vést vlastní provozní evidenci o zdrojích a zjišťovat množství vypouštěných znečišťujících látek způsobem stanoveným zvláštním předpisem,
- e) poskytovat příslušným orgánům ochrany ovzduší údaje stanovené právním předpisem a další údaje potřebné ke zjištění stavu ovzduší,
- f) bezodkladně odstraňovat v provozu zdrojů znečišťování nebezpečné stavy ohrožující kvalitu ovzduší a činit včas potřebná opatření k předcházení havárií,
- g) vypracovat pro účely regulace emisí za situaci uvedených v § 16 regulační řády pro provoz zdrojů znečišťování a předložit ho orgánu státní správy ochrany ovzduší ke schválení,
- h) při vážném a bezprostředním ohrožení nebo zhoršení kvality ovzduší bezodkladně zastavit nebo omezit provoz zdroje znečišťování, jeho části nebo jinou činnost, která je příčinou ohrožení nebo zhoršení kvality ovzduší, a plnit pokyny orgánů ochrany ovzduší ke zjednání nápravy (§ 12 odst. 1); současně vhodným způsobem informovat veřejnost,
- i) zajistit technické prostředky pro monitorování emisí látek znečišťujících ovzduší, stanoví-li tak zvláštní předpis,
- j) umožnit pracovníkům orgánů ochrany ovzduší nebo těmito orgány pověřeným osobám přístup ke zdrojům znečišťování za účelem zjištění množství znečišťujících látek a kontroly zdroje znečišťování a jeho provozu,

k) informovat veřejnost o znečištění ovzduší ze zdroje znečišťování a o opatřeních prováděných k omezení tohoto znečištění.

(2) Provozovatelé velkých zdrojů znečišťování jsou povinni vypracovat, jako závaznou součást místních provozních předpisů, soubor technickoorganizačních parametrů a technickoorganizačních opatření k zajištění provozu zdrojů znečišťování, včetně opatření ke zmírňování průběhu a odstraňování důsledků havarijních stavů v souladu s podmínkami ochrany ovzduší a předkládat jejich návrhy i změny ke schválení orgánu ochrany ovzduší (§ 11 odst. 1).

§ 8

Povinnosti provozovatelů malých zdrojů znečišťování

(1) Provozovatelé malých zdrojů znečišťování jsou povinni

- a) uvádět do provozu a provozovat zdroje znečišťování v souladu s podmínkami pro provoz těchto zařízení, které stanoví výrobci nebo orgány ochrany ovzduší, pokud zpřísní podmínky stanovené pro provoz těchto zařízení,
- b) umožnit pracovníkům orgánů ochrany ovzduší nebo těmito orgány pověřeným osobám přístup ke zdrojům znečišťování za účelem zjištění množství znečišťujících látek a kontroly zdroje znečišťování a jeho provozu a předkládat jim k tomu potřebné podklady; podrobnosti o zjišťování množství vypouštěných znečišťujících látek ze zdroje znečišťování a stupně znečišťování ovzduší stanoví zvláštní předpisy,
- c) plnit pokyny orgánu ochrany ovzduší ke zjednání nápravy (§ 12 odst. 1),
- d) dodržovat přípustnou tmavost kouře.

(2) Povinnosti podle odstavce 1 písm. b) se nevztahují na provozovatele malých zdrojů znečišťování (lokální topeniště), které jsou umístěny v bytech v obytných domech, v rodinných domcích a ve stavbách pro individuální rekreaci.

§ 9

Základní povinnosti provozovatelů mobilních zdrojů znečišťování

(1) Provozovatelé mobilních zdrojů znečišťování jsou povinni provozovat a udržovat tyto zdroje v souladu s podmínkami stanovenými výrobcí těchto zařízení a v souladu s emisními limity.

(2) V oblastech vyžadujících zvláštní ochranu ovzduší jsou provozovatelé mobilních zdrojů, nejde-li o železniční kolejová vozidla, povinni dodržovat vyhlášená regulační opatření orgánů ochrany ovzduší

podle zvláštního předpisu.^{3a)} Při regulaci provozu mobilních zdrojů orgány ochrany ovzduší spolupracují s orgány Policie České republiky.

§ 10

Orgány ochrany ovzduší

Orgány ochrany ovzduší se rozumějí orgány, u nichž působnost k výkonu státní správy na tomto úseku stanoví zákon České národní rady.

§ 11

Souhlas orgánu ochrany ovzduší

(1) Souhlas orgánu státní správy ochrany ovzduší České republiky (dále jen „orgán ochrany ovzduší“) obsahující podmínky ochrany ovzduší se vyžaduje

- a) k umístování a povolování staveb velkých a středních zdrojů znečišťování včetně jejich změn a k jejich uvedení do provozu,
- b) k návrhům typových podkladů a vzorových projektů staveb zdrojů znečišťování,
- c) k projektům na zavedení nových výrob a technologií u velkých a středních zdrojů znečišťování,
- d) k návrhům a změnám československých technických norem, jejichž uplatňování se dotýká ochrany ovzduší, a ke schvalování výjimek z jejich závaznosti, pokud udělení výjimky zvláštní zákon⁴⁾ připouští,
- e) k návrhům územně plánovací dokumentace,
- f) k umístování a povolování staveb malých zdrojů znečišťování, jejichž dokumentace nebyla schválena jako typový podklad nebo vzorový projekt,
- g) ke změnám používaných paliv a surovin a ke změnám využívání technologických zařízení velkých a středních zdrojů znečišťování; v rámci souhlasu ke změnám využívání technologických zařízení může orgán ochrany ovzduší stanovit s ohledem na charakter změny další emisní limity, popřípadě zpřísnit emisní limity pro technologická zařízení. Na stanovení těchto limitů se nevztahují omezení stanovená v § 5 odst. 6,
- h) k výrobě, dovozu a přepravě zařízení, materiálů a výrobků, které znečišťují nebo mohou znečišťovat ovzduší,
- i) k vydání a změnám souboru technickoprovozních parametrů a technickoorganizačních opatření podle § 7 odst. 2.

(2) Návrhy, projekty, opatření a žádosti s dopadem na ovzduší (dále jen „žádosti“) o souhlas podle odstavce 1 předkládají podle povahy věci provozovatelé,

investoři, projektanti, výrobci nebo dovozci příslušnému orgánu ochrany ovzduší. Žadosti musí obsahovat zdůvodnění řešení nejvýhodnějšího z hlediska ochrany ovzduší (§ 6 odst. 5) a v případech uvedených v odstavci 1 písm. a), c), f), g), h) odborný posudek.

(3) K podávání odborných posudků podle odstavce 2 je třeba odborné způsobilosti ověřené orgánem ochrany ovzduší. Podmínky pro ověřování odborné způsobilosti stanoví zvláštní předpisy.

Oprávnění a povinnosti orgánu ochrany ovzduší

§ 12

(1) Provozovateli velkého, středního nebo malého zdroje znečišťování, který neplní povinnosti stanovené tímto zákonem a dalšími obecně závaznými právními předpisy, upravujícími povinnosti při ochraně ovzduší, orgán ochrany ovzduší uloží zjednání nápravy.

(2) Orgán ochrany ovzduší nařídí omezení nebo zastavení provozu zdroje znečišťování, pokud provozatel velkého nebo středního zdroje znečišťování

- a) nesplní při vážném a bezprostředním ohrožení nebo poškození kvality ovzduší povinnosti podle § 7 odst. 1 písm. h),
- b) překračuje emisní limit nebo přípustnou tmavost kouře a nezjednal nápravu uloženou orgánem ochrany ovzduší k odstranění znečišťování ovzduší podle odstavce 1 nebo podle § 7 odst. 1 písm. b) a c),
- c) opětovně poruší povinnosti, za jejichž porušení mu již byla uložena pokuta podle § 18 odst. 7.

(3) Orgán ochrany ovzduší nařídí omezení nebo zastavení provozu zdroje znečišťování při vyhlášení varovného a regulačního opatření podle § 16 odst. 2.

§ 13

Orgány ochrany ovzduší jsou povinny zpřístupňovat včasné a úplné informace o kvalitě ovzduší a podílu jednotlivých zdrojů na jeho znečišťování. Vždy jsou povinny informovat veřejnost v případě smogové situace (§ 16).

Úroveň znečišťování

§ 14

Přípustná úroveň znečišťování ovzduší

(1) Přípustnou úroveň znečišťování ovzduší určují emisní, imisní a depoziční limity pro jednotlivé znečišťující látky a přípustnou tmavost kouře.

(2) Emisní limity (§ 5 odst. 5) stanovené pro nové zdroje znečišťování musí dosahovat hodnoty od-

^{3a)} § 4 odst. 1 písm. d) zákona ČNR č. 389/1991 Sb., o státní správě ochrany ovzduší a poplatcích za jeho znečišťování.

⁴⁾ Zákon č. 142/1991 Sb., o československých technických normách.

povídající nejlepším dosažitelným prostředkům (§ 6 odst. 4).

(3) Emisní limity stanovené pro stávající zdroje znečišťování vycházejí z nejnižších dosažitelných emisí na daných technických zařízeních při dodržení podmínek stanovených pro jejich provoz. Orgány ochrany ovzduší stanoví tyto limity do 31. prosince 1994 a současně stanoví, do kdy musí být dosažena hodnota emisního limitu stanoveného pro nové zdroje znečišťování. Tato doba musí být stanovena s ohledem na používané technologie a musí skončit nejpozději do 31. prosince 1998. Podrobnosti stanoví zvláštní předpis.

(4) Pro účely smogových varovných a regulačních systémů pro dobu nepříznivých meteorologických podmínek a zvýšeného znečištění ovzduší stanoví Ministerstvo životního prostředí obecně závazným právním předpisem zvláštní imisní limity.

(5) Kontrolu dodržování emisních, imisních a depozicičních limitů a tmavosti kouře upraví zákon České národní rady.

§ 15

Zvláštní ochrana ovzduší

Zvláštní předpisy vymezí oblasti vyžadující zvláštní ochranu ovzduší a upraví opatření k omezení znečišťování ovzduší; těmito předpisy může být pro příslušné oblasti zřízen též smogový varovný a regulační systém pro ochranu před silně znečištěným ovzduším (dále jen „smogový regulační systém“) a stanoven režim jeho provozování.

§ 16

Smogová situace

(1) Smogová situace je mimořádně znečištěné ovzduší, kdy úroveň znečištění překročí zvláštní imisní limit (§ 14 odst. 4).

(2) Je-li předpovězen orgánem ochrany ovzduší vznik smogové situace, vyhlásí tento orgán varovné opatření.

(3) Vznikne-li smogová situace, vyhlásí neprodleně orgán ochrany ovzduší regulační opatření k omezení emisí ze zdrojů znečišťování, které se na znečišťování ovzduší rozhodujícím způsobem podílejí.

(4) Provozovatelé zdrojů znečišťování jsou povinni dodržovat varovná a regulační opatření po celou dobu jejich vyhlášení.

(5) Zákon České národní rady upraví způsob informování veřejnosti v případě smogové situace (odstavec 1).

ČÁST TŘETÍ

POPLATKY A POKUTY ZA ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ

§ 17

Poplatky

(1) Za znečišťování ovzduší jsou povinni provozovatelé zdrojů znečišťování platit poplatky podle množství a druhu vypouštěných znečišťujících látek. Výši poplatků, jejich výpočet a způsob placení stanoví zákon České národní rady.

(2) Povinnost platit poplatky se nevztahuje na fyzické osoby provozující malé zdroje znečišťování o tepelném výkonu do 50 kW, pokud takovýto zdroj není užíván k výkonu podnikatelské činnosti.

§ 18

Pokuty právnickým a fyzickým osobám oprávněným k podnikání

(1) Pokutu ve výši od 30 000 do 10 000 000 Kč orgán ochrany ovzduší uloží

- a) provozovateli velkého zdroje znečišťování, poruší-li povinnosti stanovené v § 6 odst. 4, § 7 odst. 1 písm. a), c), d), f), h), i) a § 7 odst. 2,
- b) výrobcí, dovozci a prodejci paliv, poruší-li povinnosti stanovené v § 6 odst. 3.

(2) Pokutu ve výši od 10 000 do 1 000 000 Kč orgán ochrany ovzduší uloží

- a) provozovateli velkého zdroje znečišťování, který nesplnil včas nebo vůbec povinnosti stanovené v § 7 odst. 1 písm. e), g), j), k),
- b) výrobcí nebo dovozci mobilních zdrojů za porušení povinností stanovených v § 6 odst. 2.

(3) Pokutu ve výši od 5000 do 1 000 000 Kč orgán ochrany ovzduší uloží provozovateli středního zdroje znečišťování, poruší-li povinnosti stanovené v § 6 odst. 4 a § 7 odst. 1.

(4) Pokutu ve výši od 500 do 100 000 Kč orgán ochrany ovzduší uloží provozovateli malého zdroje znečišťování, poruší-li povinnosti stanovené v § 6 odst. 4, § 8 a § 11 odst. 2.

(5) Pokutu ve výši od 5000 do 5 000 000 Kč orgán ochrany ovzduší uloží provozovateli zdroje znečišťování, který nesplnil opatření orgánu ochrany ovzduší vyplývající ze smogového regulačního systému (§ 16 odst. 2).

(6) Pokutu ve výši od 10 000 do 10 000 000 Kč orgán ochrany ovzduší uloží provozovateli velkého nebo středního zdroje znečišťování, který

- a) porušil povinnosti stanovené v § 7 odst. 1 písm. b),
- b) nezjednal nápravu uloženou orgánem ochrany ovzduší podle § 12 odst. 1.

(7) Dojde-li v době do uplynutí jednoho roku ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o uložení pokuty k opětovnému porušení povinností, za které byla uložena pokuta podle odstavců 1 až 6, a provozovatel nesplnil ve lhůtě pokyny ke zjednání nápravy stanovené orgánem ochrany ovzduší podle tohoto zákona, orgán ochrany ovzduší uloží pokutu až do výše dvojnásobku částek stanovených v odstavcích 1 až 6 a může nařídit odstavení zdroje znečišťování nebo omezení jeho provozu.

(8) Pokutu lze uložit do jednoho roku ode dne, kdy orgán ochrany ovzduší zjistil porušení povinností, nejpozději však do tří let ode dne, kdy k překročení emisního limitu nebo porušení povinností došlo. Při stanovení výše pokuty přihlíží orgán ochrany ovzduší k množství a obsahu emitovaného znečištění ovzduší a závažnosti porušení povinností.

ČÁST ČTVRTÁ SPOLEČNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 19

Rozsah údajů, které jsou provozovatelé zdrojů znečišťování povinni poskytovat Českému statistickému úřadu, stanoví zvláštní předpis.

§ 20

Zákon České národní rady určí příslušný ústřední orgán státní správy republiky, který upraví zvláštním předpisem

- a) požadavky na vedení provozní evidence velkých a středních zdrojů znečišťování [§ 7 odst. 1 písm. d)],
- b) rozsah dalších údajů, které jsou provozovatelé zdrojů znečišťování povinni poskytovat orgánu ochrany ovzduší [§ 7 odst. 1 písm. e)],
- c) kvalifikační požadavky na pracovníky obsluhující velké a střední zdroje znečišťování,
- d) požadavky na kvalitu, způsob dodávky a prodej paliv,
- e) oblasti vyžadující zvláštní ochranu ovzduší a zvláštní opatření na omezení znečišťování ovzduší,

f) zásady vytváření a provozu smogových regulačních systémů (§ 15),

g) kvalifikační požadavky pro pracovníky provádějící kontrolu velkých, středních a malých zdrojů znečišťování podle § 7 a 8.

§ 21

Ochranu ovzduší související s provozem jaderných zařízení upravuje zvláštní předpis.⁵⁾

§ 22

Pokud není věc, která je předmětem souhlasu orgánu ochrany ovzduší podle tohoto zákona, součástí správního řízení vedeného jiným správním orgánem, vztahují se na vydání souhlasu předpisy o správním řízení,⁶⁾ s výjimkou souhlasu udělovaného podle § 11 odst. 1 písm. b), d) a e).

§ 23

Zrušuje se zákon č. 35/1967 Sb., o opatřeních proti znečišťování ovzduší, ve znění zákona České národní rady č. 146/1971 Sb. a zákona Slovenské národní rady č. 159/1971 Sb.

§ 24

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. října 1991.

* * *

Zákon č. 218/1992 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 309/1991 Sb., o ochraně ovzduší před znečišťujícími látkami (zákon o ovzduší), nabyt účinnosti dnem 1. června 1992, s výjimkou ustanovení § 5 odst. 7, které nabylo účinnosti dnem 1. října 1992, zákon č. 158/1994 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 309/1991 Sb., o ochraně ovzduší před znečišťujícími látkami (zákon o ovzduší), ve znění zákona č. 218/1992 Sb., a zákon České národní rady č. 389/1991 Sb., o státní správě ochrany ovzduší a poplatcích za jeho znečišťování, ve znění zákona č. 211/1993 Sb., nabyt účinnosti dnem 1. října 1994.

Uhde v. r.

⁵⁾ Např. zákon č. 28/1984 Sb., o státním dozoru nad jadernou bezpečností jaderných zařízení.

⁶⁾ Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).

212

PŘEDSEDA POSLANECKÉ SNĚMOVNY

vyhlašuje

úplné znění zákona České národní rady č. 389/1991 Sb.,
o státní správě ochrany ovzduší a poplatcích za jeho znečišťování, jak vyplývá ze změn
a doplnění provedených zákonem č. 211/1993 Sb. a zákonem č. 158/1994 Sb.

ZÁKON

České národní rady

o státní správě ochrany ovzduší a poplatcích za jeho znečišťování

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

ČÁST PRVNÍ
ORGÁNY STÁTNÍ SPRÁVY
OCHRANY OVZDUŠÍ

§ 1

Státní správu ochrany ovzduší vykonávají

- a) Ministerstvo životního prostředí České republiky,
- b) Česká inspekce životního prostředí,¹⁾
- c) okresní úřady,
- d) orgány obce.

§ 2

Ministerstvo životního prostředí České republiky
(dále jen „ministerstvo“)

- a) provádí vrchní státní dozor na úseku ochrany ovzduší,
- b) zaujímá stanoviska k záměrům, které mohou výrazně ovlivnit čistotu ovzduší, zejména k prognózám rozvoje jednotlivých oborů a odvětví,
- c) vyhlašuje prostřednictvím pověřené právnické nebo fyzické osoby meteorologickou předpověď vzniku smogové situace, vznik a ukončení smogové situace²⁾ a pro vybrané zdroje znečišťování i regulační opatření,
- d) zabezpečuje v rámci své působnosti výzkum, sleduje technický rozvoj v rámci ochrany ovzduší

a podporuje rozšiřování technologií omezujících znečišťování ovzduší,

- e) plní další úkoly jako ústřední orgán státní správy ochrany ovzduší,
- f) kontroluje dodržování imisních a depozičních limitů;³⁾ kontrolními úkony může pověřit organizace ve své působnosti,
- g) zpřístupňuje informace veřejnosti v rozsahu podle § 13 zákona o ovzduší,
- h) vydává souhlasy obsahující podmínky ochrany ovzduší podle § 11 odst. 1 písm. b) až d) a písm. h) zákona o ovzduší, s výjimkou případů přepravy materiálů a výrobků,
- i) při výkonu své činnosti spolupracuje s Ministerstvem zdravotnictví České republiky a s dalšími ústředními orgány státní správy.

§ 3

(1) Česká inspekce životního prostředí (dále jen „inspekce“) dozírá na dodržování ustanovení právních předpisů a rozhodnutí týkajících se ochrany ovzduší jako složky životního prostředí právníky a fyzickými osobami. Přitom kontroluje zejména

- a) dodržování emisních limitů u velkých a středních zdrojů znečišťování, a to včetně kontroly tmavosti kouře,⁴⁾
- b) dodržování povinností provozovateli velkých a středních zdrojů znečišťování,⁵⁾
- c) vedení provozní evidence u zdrojů znečišťování a její údaje,⁶⁾

¹⁾ Zákon ČNR č. 282/1991 Sb., o České inspekci životního prostředí a její působnosti v ochraně lesa.

²⁾ § 16 zákona č. 309/1991 Sb., o ochraně ovzduší před znečišťujícími látkami (zákon o ovzduší), ve znění pozdějších předpisů (úplné znění č. 211/1994 Sb.).

³⁾ § 14 odst. 5 zákona č. 309/1991 Sb.

⁴⁾ § 5 odst. 1 zákona č. 309/1991 Sb.

⁵⁾ § 3 písm. a) a b) zákona č. 309/1991 Sb.

⁶⁾ § 7 odst. 1 písm. d) zákona č. 309/1991 Sb.

d) dodržování varovných a regulačních opatření vyhlášených pro vybrané zdroje znečišťování za smogové situace.⁷⁾

(2) Inspekce dále

- a) vydává souhlasy obsahující podmínky ochrany ovzduší podle § 11 odst. 1 písm. a), e) až g), písm. h), pokud jde o přepravu materiálů a výrobků, a podle písmena i) zákona o ovzduší,
- b) rozhoduje o výši poplatků za znečišťování ovzduší u velkých zdrojů znečišťování podle části druhé tohoto zákona,
- c) schvaluje návrhy a změny opatření pro případy havárií pro velké zdroje znečišťování,⁹⁾
- d) schvaluje užívání nových technologií, výrobků a zařízení sloužících k ochraně ovzduší včetně technických podmínek provozu a návrhů provozních předpisů výrobce,
- e) ukládá provozovatelům velkých a středních zdrojů znečišťování, kteří neplní povinnosti při ochraně ovzduší, opatření ke zjednání nápravy, včetně zastavení nebo omezení provozu zdroje znečišťování,¹⁰⁾
- f) ukládá provozovatelům velkých a středních zdrojů znečišťování, výrobcům a dovozcům mobilních zdrojů pokuty za porušení stanovených povinností,¹¹⁾ pokud je neukládá orgán obce podle § 5 odst. 2 písm. f) tohoto zákona; pokutu uloží na základě vlastního zjištění nebo na základě oznámení okresního úřadu podle § 4 odst. 1 písm. d) tohoto zákona,
- g) ukládá pokuty právnickým osobám a fyzickým osobám oprávněným k podnikání za porušení povinností stanovených zákonem o zákazu výroby, dovozu a užívání látek poškozujících nebo ohrožujících ozónovou vrstvu Země a výrobků takové látky obsahujících,^{11a)}
- h) stanoví rozhodnutím emisní limity pro stávající velké a střední zdroje znečišťování a dobu, během které musí být dosažena hodnota emisního limitu stanoveného pro nové zdroje znečišťování,¹²⁾
- i) uděluje oprávnění právnickým a fyzickým osobám k provádění autorizovaného měření emisí a imisí a kontroluje správnost jejich výsledků.

(3) Inspekce při výkonu své činnosti

- a) spolupracuje s místně příslušnými orgány státní správy a samosprávy a s Českým hydrometeorologickým ústavem,
- b) je oprávněna vyžadovat informace od dalších orgánů státní správy ochrany ovzduší, orgánů hygienické služby a Českého hydrometeorologického ústavu a informace jim též poskytovat,
- c) zpřístupňuje informace veřejnosti v rozsahu podle § 13 zákona o ovzduší.

§ 4

(1) Okresní úřad

- a) je dotčeným orgánem v územním a stavebním řízení¹³⁾ z hlediska ochrany ovzduší, pokud není stavebním úřadem,
- b) zpracovává koncepce ochrany ovzduší s přihlédnutím ke složení fondu paliv ve své územní působnosti,
- c) navrhuje ministerstvu, po dohodě s dotčenými orgány obcí v oblastech mimořádně zatížených znečišťováním ovzduší, rozsah území, v němž bude provozován smogový varovný a regulační systém,
- d) vyhláší v dohodě s dotčenými orgány obcí za smogové situace varovná a regulační opatření k omezení emisí ze zdrojů znečišťování, kromě vybraných zdrojů znečišťování, a kontroluje jejich dodržování; zjistí-li porušení povinností, informuje o tom orgány obce, a pokud jde o velké zdroje znečišťování, též inspekci,
- e) vykonává dozor nad obecními úřady, jak zabezpečují ochranu ovzduší ve své působnosti,
- f) zpřístupňuje informace veřejnosti v rozsahu podle § 13 zákona o ovzduší,
- g) rozhoduje o poplatcích za střední zdroje znečišťování podle části druhé tohoto zákona.

(2) Okresní úřad kontroluje

- a) dodržování varovných a regulačních opatření vyhlášených pro zdroje znečišťování za smogové situace, uvedených v regulačních řádech pro provoz zdrojů znečišťování, nejde-li o vybrané zdroje

⁷⁾ § 16 zákona č. 309/1991 Sb.

⁹⁾ § 7 odst. 2 zákona č. 309/1991 Sb.

¹⁰⁾ § 12 zákona č. 309/1991 Sb.

¹¹⁾ § 3 písm. a), b) a d) a § 18 odst. 1 až 6 zákona č. 309/1991 Sb.

^{11a)} Zákon č. 211/1993 Sb., o zákazu výroby, dovozu a užívání látek poškozujících nebo ohrožujících ozónovou vrstvu Země a výrobků takové látky obsahujících.

¹²⁾ § 14 odst. 3 zákona č. 309/1991 Sb.

¹³⁾ § 126 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon).

znečišťování, a za nedodržení těchto opatření ukládá jejich provozovatelům pokuty,^{13a)}

- b) dodržování povinností výrobců, dovozců a prodejců paliv, stanovených zvláštním předpisem upravujícím požadavky na kvalitu paliv, způsob jejich dodávky a prodej,^{13b)} a za porušení stanovených povinností ukládá pokuty.^{13c)}

(3) V hlavním městě Praze vykonává působnost okresního úřadu podle tohoto zákona Magistrátní úřad hlavního města Prahy.

§ 5

(1) Obec je dotčeným orgánem v územním a stavebním řízení¹³⁾ z hlediska ochrany ovzduší, pokud není pověřena funkcí stavebního úřadu.

(2) Orgány obce

- a) mohou stanovit obecně závaznou vyhláškou:
1. městské zóny s omezením provozu zdrojů znečišťování,
 2. zvláštní požadavky na druh paliva pro malé zdroje znečišťování,
- b) kontrolují dodržování povinností provozovatelů malých zdrojů znečišťování a za nedodržení povinností jim ukládají pokuty,¹⁴⁾
- c) kontrolují dodržování přípustné tmavosti kouře u provozovatelů velkých, středních a malých zdrojů znečišťování a za nedodržení povinností jim ukládají pokuty,¹⁵⁾
- d) ukládají provozovatelům malých zdrojů znečišťování, kteří neplní povinnosti při ochraně ovzduší, opatření ke zjednání nápravy, včetně zastavení nebo omezení provozu zdroje znečišťování,¹⁶⁾
- e) zpřístupňují informace veřejnosti v rozsahu podle § 13 zákona o ovzduší,
- f) rozhodují o poplatcích za malé zdroje znečišťování¹⁸⁾ podle části druhé tohoto zákona.

ČÁST DRUHÁ

POPLATKY

§ 6

(1) Poplatky za znečišťování ovzduší platí právnické a fyzické osoby provozující velké, střední a malé zdroje znečišťování (dále jen „provozovatelé“).

(2) O výši poplatku provozovatelů velkých zdrojů znečišťování rozhoduje inspekce.

(3) O výši poplatku provozovatelů středních zdrojů znečišťování rozhoduje okresní úřad.

(4) O výši poplatku provozovatelů malých zdrojů znečišťování rozhodují a poplatek vybírají orgány obce. Tyto poplatky jsou příjmem rozpočtu obce a musí být účelově vázány k ochraně životního prostředí obce.

§ 7

(1) Roční výše poplatku pro jeden velký nebo střední zdroj znečišťování se stanoví pro všechny druhy produkovaných zpoplatněných škodlivin způsobem uvedeným v příloze.

(2) Roční výše poplatku pro jeden malý zdroj znečišťování se stanoví pevnou částkou do výše 40 000 Kč úměrně k velikosti zdroje znečišťování a škodlivosti produkovaného znečištění, a to způsobem uvedeným v příloze; povinnost platit poplatky se nevztahuje na fyzické osoby provozující malé zdroje znečišťování o tepelném výkonu do 50 kW.

(3) Z částky vypočtené podle odstavce 1 se provozovatelé vyměří poplatek v upravené výši

30 %	v roce 1992 a 1993,
60 %	v roce 1994 a 1995,
80 %	v roce 1996,
100 %	od roku 1997 včetně.

§ 8

(1) Provozovatel je povinen samostatně vypočítat poplatek pro každý zpoplatněný zdroj znečišťování a oznámit tento výpočet do 15. února kalendářního roku příslušnému orgánu ochrany ovzduší včetně údajů nutných pro stanovení výše poplatku podle skutečností uplynulého roku.

(2) Příslušný orgán ochrany ovzduší prověří údaje uvedené v oznámení, a zjistí-li skutečnosti rozhodné pro stanovení poplatku, vydá rozhodnutí. Rozhodnutí obsahuje výši poplatku, včetně podmínek případného odkladu platby části poplatku ve smyslu odstavce 5.

(3) Provozovatel je povinen zaplatit poplatek podle vlastního výpočtu zálohově ve splátkách vždy do 25 dnů po uplynutí termínu splátky. Zaplacené zálohy

^{13a)} § 18 odst. 5 zákona č. 309/1991 Sb., ve znění zákona č. 218/1992 Sb.

^{13b)} Vyhláška Ministerstva životního prostředí č. 206/1993 Sb., kterou se stanoví požadavky na kvalitu paliv k přímému spalování a jejich prodej.

^{13c)} § 18 odst. 1 písm. b) zákona č. 309/1991 Sb.

¹⁴⁾ § 18 odst. 4 zákona č. 309/1991 Sb.

¹⁵⁾ § 18 odst. 1, 4 a 6 zákona č. 309/1991 Sb.

¹⁸⁾ § 3 odst. 2 písm. c) zákona č. 309/1991 Sb.

splátek se zúčtují se splátkami odpovídajícími rozhodnutí o uložení poplatku do 15 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí.

(4) Poplatky za zdroj znečišťování se platí

- a) od výše 1 mil. Kč ročně v měsíčních splátkách,
- b) do výše 1 mil. Kč ročně ve čtvrtletních splátkách,
- c) do výše 10 tis. Kč ročně v pololetních splátkách,
- d) do výše 2 tis. Kč jednorázově.

(5) Pokud provozovatel prokazatelně zahájil u zdroje znečišťování práce na snížení emisí zpoplatněných škodlivin, odkládá se mu placení poplatku ve výši 40 % po dobu realizace opatření. Dokončí-li provozovatel tyto práce v souladu se stanovenými podmínkami ve smyslu odstavce 2, rozhodne orgán ochrany ovzduší o prominutí povinnosti poplatek doplatit. Při nedodržení podmínek odkladu rozhodne orgán ochrany ovzduší o povinnosti poplatek doplatit a stanoví k tomu příslušnou lhůtu.

(6) Za nesplnění oznamovací povinnosti podle odstavce 1 uloží provozovateli příslušný orgán ochrany ovzduší (§ 6 odst. 2 až 4) pokutu až do výše 10 000 Kč. Pokud není tato povinnost splněna ani v dodatečně stanovené lhůtě, lze pokutu uložit opětovně.

(7) Skutečnosti zakládající vznik nebo odůvodňující změny výše poplatků, které vznikly v běžném kalendářním roce, jsou provozovatelé povinni oznamovat příslušnému orgánu ochrany ovzduší (§ 6 odst. 4) do 15 dnů od jejich zjištění jako podklad pro vydání nového nebo změnu původního rozhodnutí podle odstavce 2.

ČÁST TŘETÍ

INFORMOVÁNÍ VEŘEJNOSTI O ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ

§ 9

(1) Ministerstvo zabezpečuje prostřednictvím pověřené organizace informování veřejnosti o kvalitě ovzduší zejména v pravidelných relacích sdělovacích prostředků.

(2) Při zhoršení stavu ovzduší nebo při možnosti vzniku smogové situace v případech, které stanoví zvláštní předpisy,¹⁹⁾ informují obdobným způsobem veřejnost o vyhlásování a odvolávání varovných a regulačních opatření orgány ochrany ovzduší příslušné k jejich vyhlásování podle § 2, 3 a 4 tohoto zákona.

(3) Obce a okresní úřady informují vhodným

a v místě obvyklým způsobem o vyhlášení a odvolání smogových varovných a regulačních opatření v ostatních případech.

ČÁST ČTVRTÁ

USTANOVENÍ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

§ 10

O odvolání proti rozhodnutí inspekce rozhoduje ministerstvo.

§ 11

(1) Inspektoři a pověření pracovníci ostatních orgánů státní správy ochrany ovzduší jsou oprávněni při výkonu své činnosti

- a) v nezbytně nutném rozsahu vstupovat, popřípadě vjíždět na cizí pozemky nebo vstupovat do cizích objektů užívaných pro podnikatelskou činnost nebo provozování jiné hospodářské činnosti, pokud k tomu není třeba povolení podle zvláštních předpisů.²⁰⁾ Za škodu přitom způsobenou odpovídá stát; této odpovědnosti se nemůže zprostit,
- b) požadovat potřebné doklady, údaje a písemná nebo ústní vysvětlení týkající se předmětu kontroly.

(2) Inspektoři a pověření pracovníci ostatních orgánů státní správy ochrany ovzduší jsou povinni

- a) zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o kterých se dověděli v souvislosti s výkonem své činnosti, zejména dbát, aby se tato tajemství nedostala do nepovoláných rukou,
- b) před vstupem do cizích objektů informovat provozovatele.

§ 12

Ministerstvo upravuje vyhláškou

- a) seznam kategorizace stacionárních zdrojů znečišťování, znečišťujících látek, limity znečišťování, přípustnou tmavost kouře a technické podmínky provozu stacionárních zdrojů znečišťování,
- b) vymezení oblastí vyžadujících zvláštní ochranu ovzduší a zvláštní opatření k omezení znečišťování ovzduší,
- c) způsob zjišťování množství emisí a technické prostředky pro měření emisí,
- d) požadavky na vedení provozní evidence velkých a středních zdrojů znečišťování a rozsah dalších

¹⁹⁾ § 15 zákona č. 309/1991 Sb.

²⁰⁾ Např. zákon č. 169/1949 Sb., o vojenských újezdech, zákon č. 102/1971 Sb., o ochraně státního tajemství, ve znění pozdějších předpisů.

- údajů, které jsou provozovatelé zdrojů znečišťování povinni poskytovat orgánu ochrany ovzduší,
- e) požadavky na kvalitu, způsob dodávky a prodej paliv,
- f) zásady vytváření provozu smogových regulačních systémů včetně stanovení zvláštních imisních limitů a výběru zdrojů znečišťování podle § 2 písm. c) tohoto zákona,
- g) kvalifikační požadavky na pracovníky obsluhující velké a střední zdroje znečišťování a kvalifikační požadavky pro pracovníky provádějící kontrolu velkých, středních a malých zdrojů znečišťování,
- h) ověřování odborné způsobilosti pro podávání odborných posudků.

§ 13

zrušen

§ 14

Správní řízení zahájené před účinností tohoto zákona dokončí orgán ochrany ovzduší, který toto řízení zahájil jako příslušný podle předchozích předpisů.

§ 14a

Pokuty uložené okresními úřady a orgány obcí za

porušení povinností a za znečišťování ovzduší jsou vždy příjmem orgánu, který o pokutě rozhodl, a musí být účelově vázány k ochraně ovzduší na území svěřeném do jeho působnosti. Okresní úřady a orgány obcí jimi uložené pokuty za znečišťování ovzduší vybírají a vymáhají.

§ 15

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

* * *

Zákon České národní rady č. 389/1991 Sb., o státní správě ochrany ovzduší a poplatcích za jeho znečišťování, nabyl účinnosti dnem 4. října 1991, zákon č. 211/1993 Sb., o zákazu výroby, dovozu a užívání látek poškozujících nebo ohrožujících ozónovou vrstvu Země a výrobků takové látky obsahujících, nabyl účinnosti dnem 13. srpna 1993 a zákon č. 158/1994 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 309/1991 Sb., o ochraně ovzduší před znečišťujícími látkami (zákon o ovzduší), ve znění zákona č. 218/1992 Sb., a zákon České národní rady č. 389/1991 Sb., o státní správě ochrany ovzduší a poplatcích za jeho znečišťování, ve znění zákona č. 211/1993 Sb., nabyl účinnosti dnem 1. října 1994.

Uhde v. r.

**Stanovení roční výše poplatku za vnášení znečišťujících látek
do ovzduší pro velké a střední zdroje znečišťování**

A.

Znečišťující látky vnášené do ovzduší, které podléhají zpoplatnění

Hlavní zpoplatněné znečišťující látky:

Tuhé emise

Oxid siřičitý

Oxidy dusíku

Oxid uhelnatý

Uhlovodíky – vyjma zvláště vyjmenovaných, mezi ostatními zpoplatněnými znečišťujícími látkami ve třídách I. – III.

a) I. třída:

azbest

beryllium a jeho sloučeniny vyjádřené jako Be

kadmium a jeho sloučeniny vyjádřené jako Cd

rtuť a její sloučeniny vyjádřené jako Hg

thalium a jeho sloučeniny vyjádřené jako Tl

benzen

benzo(a)pyren

bifenyl a jeho chlorderiváty

2-naftylamin

vinylchlorid

b) II. třída:

arsen a jeho sloučeniny vyjádřené jako As

antimon a jeho sloučeniny vyjádřené jako Sb

cín a jeho sloučeniny vyjádřené jako Sn

chrom a jeho sloučeniny vyjádřené jako Cr

kobalt a jeho sloučeniny vyjádřené jako Co

mangan a jeho sloučeniny vyjádřené jako Mn

měď a její sloučeniny vyjádřené jako Cu

nikl a jeho sloučeniny vyjádřené jako Ni

olovo a jeho sloučeniny vyjádřené jako Pb

selen a jeho sloučeniny vyjádřené jako Se

tellur a jeho sloučeniny vyjádřené jako Te

vanad a jeho sloučeniny vyjádřené jako V

zinek a jeho sloučeniny vyjádřené jako Zn

brom a jeho anorganické sloučeniny vyjádřené jako Br

fluor a jeho anorganické sloučeniny vyjádřené jako F

chlor

fosgen

fosfan

sulfan

sírouhlík

alifatické aldehydy

anilin

benzylchlorid

1,2-dibromethan

1,2-dichlorethan

1,1 – a 1,2 dichlorethylen

ethylenoxid

epichlorhydrin

fenol

fenylhydrazin

kyselina akrylová a její estery

kyselina – methylakrylová a její estery

merkaptany

methanová kyselina (mravenčí)

nitrosloučeniny

nitrosodimethylamin

pyridin

trichlormetan

tetrachlorethan

tetrachlorethylen

thioetery

toluidiny

c) III. třída:

amoniak

anorganické sloučeniny chloru

vyjádřené jako Cl

aceton

akrylonitril

alkeny (olefiny)

alkylalkoholy

alifatické a aromatické ethery

benzaldehyd

1,3-butadien

2-butanon

dichlormethan

1,4-dichlorbenzen

1,1-dichlorethan

dichlormethan

estery kyseliny benzoové

ethylbenzen

ethylglykol a jeho deriváty

fluorchlorované uhlovodíky (freony)

furfural

hydrazin

4-hydroxy-4-ethyl-2-pentanon

chlorbenzen

chlorbuta-1,3-dien (chloropren)

chlorethan

kyselina ethanová (octová) a její estery

N-methylpyrrolidon

naftalen a jeho methylderiváty

oxiran (ethylenoxid)

2-propylbenzen

propyloxid

styren

toluen

trichlorethylen

xylen

B.

C.

I Sazby poplatků pro velké a střední zdroje znečišťování

Sazby poplatků pro znečišťující látky produko-
vané velkými a středními zdroji znečišťování se sta-
noví takto:

1. Hlavní zpoplatněné znečišťující látky:

Znečišťující látka	Sazba (Kč/t)
Tuhé emise	3 000
Oxid siřičitý	1 000
Oxidy dusíku	800
Oxid uhelnatý	600
Uhlovodíky	2 000

2. Ostatní zpoplatněné znečišťující látky:

Znečišťující látka	Sazba (Kč/t)
Třída I.	20 000
Třída II.	10 000
Třída III.	1 000

3. U hořících nebo zapařených částí uhelných dolů
a lomů nebo skládek a výsypek je sazba poplatku
200 Kč za 1 m² hořící plochy nebo zapařeného objemu.

II Sazby poplatků za malé zdroje znečišťování
v Kč/rok

Palivo	rozsah sazby Kč		
	0 - 50 kW	nad 50 - 100 kW	nad 100 - 200 kW
koks, dřevo, zemní plyn, svítiplyn, petrolej, topný olej s obsahem síry do 0,30 %	0	0	0
topné oleje od 0,30 % do 1 % S	400 - 800	800 - 1250	1250 - 1700
lehký topný olej	700 - 1400	1400 - 2100	2100 - 2800
ostatní topné oleje	1000 - 2000	2000 - 3000	3000 - 4000
černé uhlí	500 - 1000	1000 - 1500	1500 - 2000
hnědé uhlí tříděné, paliva z hnědého uhlí	1050 - 2100	2100 - 3100	3100 - 4200
hnědé uhlí energetické	2000 - 4000	4000 - 6000	6000 - 8000
kaly, proplásky	10 000	10 000 - 20 000	20 000 - 40 000

Způsob výpočtu poplatků

1. Základní poplatek za jednotlivou zpoplatněnou znečišťující látku produkovanou velkým nebo středním zdrojem znečišťování se stanoví součinem zjištěného množství vypuštěné znečišťující látky podle skutečností uplynulého roku a výše sazby podle části B této přílohy.
2. K základnímu poplatku se připočte přírážka ve výši 50 % v případě, kdy zdroj znečištění nedodrží emisní limit (§ 5 zákona o ovzduší).
3. Součet poplatků za jednotlivé zpoplatněné znečišťující látky tvoří poplatek za velký nebo střední zdroj znečišťování. Takto stanovená výše poplatků se upraví podle § 7 odst. 3 tohoto zákona.
4. Poplatek u hořících nebo zapařených částí uhelných dolů a lomů nebo skládek a výsypek se vypočte součinem sazby a výměry plochy v m², které se stanoví z váženého průměru výsledků měření prováděných během roku. Platí se pouze základní poplatek podle bodu 1.
5. Výše poplatku pro jednotlivou zpoplatněnou znečišťující látku se zaokrouhluje na celé 100 Kč.

213

VYHLÁŠKA

Ministerstva vnitra

ze dne 2. listopadu 1994,

kterou se mění vyhláška Ministerstva vnitra č. 128/1993 Sb.,

kterou se provádí zákon o občanských průkazech

Ministerstvo vnitra stanoví podle § 13 zákona č. 75/1957 Sb., o občanských průkazech, v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány:

Čl. I

Vyhláška Ministerstva vnitra č. 128/1993 Sb., kterou se provádí zákon o občanských průkazech, se mění takto:

1. V § 10 se vypouštějí slova „vydávaneho od 1. května 1993“.

2. Dosavadní příloha vyhlášky se nahrazuje novou přílohou.

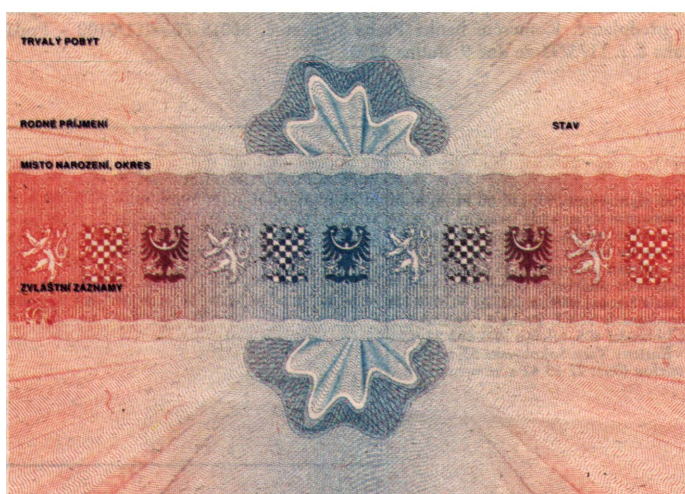
Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 15. listopadu 1994.

Ministr:

Ruml v. r.

Příloha k vyhlášce č. 128/1993 Sb.

SDĚLENÍ PRO PŘEDPLATITELE

Dovolujeme si upozornit všechny předplatitele, že na základě očekávané ediční činnosti ve Sbírce zákonů do konce roku 1994 rozešleme v nejbližších dnech vyúčtování druhé zálohy na předplatné. Žádáme předplatitele o včasné uhrazení podle data splatnosti uvedeného na zaslaném dokladu. Těm, kteří zálohu včas neuhradí, budeme nuceni po vyčerpání již zaplacených záloh zastavit dodávky.

SEVT, a. s.

OZNÁMENÍ DISTRIBUTORA

Upozorňujeme předplatitele Sbírky zákonů, věstníků, zpravodajů a časopisů distribuovaných a. s. SEVT, že v některé z nejbližších částek (čísel) obdrží **objednávkový list SEVT na předplatné pro rok 1995**. Tento formulář bude závazný **pro všechny odběratele**, tzn. i pro ty zákazníky, kteří již své požadavky zaslali, a rovněž pro ty, kteří předpokládají automatické pokračování odběru beze změn. Děkujeme za pochopení.

SEVT, a. s.

Vydává a tiskne: Ministerstvo vnitra, odbor vydavatelství a tisku, Bartůňkova 4, poštovní schránka 10, 149 00 Praha 415, telefon (02) 792 70 11, fax (02) 795 26 03 - **Redakce:** Nad štolou 3, poštovní schránka 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon: (02) 37 69 71 a 37 88 77, fax (02) 37 88 77 - **Administrace:** písemné objednávky předplatného a reklamace - SEVT, a. s., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, fax (02) 53 00 26, změny adres a počtu odebíraných výtisků - SEVT, a. s., Pod plynojemem 93, 180 00 Praha 8, tel. (02) 663 100 71 l. 154-159, fax (02) 683 19 86 - Vychází podle potřeby - **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámených ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činí 900,- Kč) - Účet pro předplatné: Komerční banka Praha 1, účet č. 30015-706-011/0100 - Podávání novinových zásilek povoleno Ředitelstvím poštovní přepravy Praha č. j. 1173/93 ze dne 9. dubna 1993.

Distribuce předplatitelům: SEVT, a. s., Pod plynojemem 93, 180 00 Praha 8 - Změny adres se provádějí do 15 dnů. V písemném styku vždy uvádějte IČO - právnická osoba; r. č. (bez lomítka) - soukromá osoba. Požadavky na nové předplatné budou vyřízeny do 15 dnů a dodávky budou zahájeny od nejbližší částky po tomto datu - Reklamace je třeba uplatnit písemně do 15 dnů od data rozeslání - Jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v odbytovém středisku SEVT, Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon (02) 24 51 05 14 l. 316, fax (02) 53 00 26; za hotové v prodejnách SEVT: Praha 1, Tržiště 9, telefon (02) 24 51 05 14 l. 318 - Praha 4, Jihlavská 405, telefon (02) 692 82 87 - Brno, Česká 14, telefon (05) 422 139 62 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, telefon (017) 268 95 - Ostrava, Dr. Smerala 27, telefon (069) 22 63 42 a ve vybraných knihkupectvích.

